

sub influența audiovizualului (presă, cinematografie, radio și televiziune).

Apariția *web*-ului și a *google*-ului au deschis calea dialogului prin intermediul comunicării rapide, a interpretării și a replicii.

Investit în procesul de creație, din convingere, vocație și pasiune, adesea mă surprind uimit de nebănuita putere de adaptare a ființei omenești, navigând de-a lungul unor infinite registre. Aceste partituri se extind pe multiple lungimi de undă, între individualism și universalitate, între năzuință și deznădejde, între realitate și ficțiune, între fascinație și teroare, între avalanșa de tentative și imposibilitatea de a capta adevărul.

Limitele extreme ale Bioeticii

Bioetica își propune o revizuire a legilor ei, în zone sensibile și neexplorate. Copiii rezultați din inseminările artificiale, cu donatori anonimi, se luptă să suprimă secretul acestui anonimat, pentru a-și cunoaște originea biologică. Filiațiunea legitimă este stabilită prin căsătorie, fiind diferită de cea naturală, care este inconstant recunoscută. Sub raport antropogenetic există filiațiuni unilineare, formate din descendenți rezultați unii din alții: înrudire lineară masculină sau „*agnatică*” (singura recunoscută de dreptul roman „*înrudire civilă*”) și filiație „*uterină*”, prin descendență exclusiv feminină. Atât donul de ovocite, care nu se congelează și care se cuvine a fi sincronizat cu inseminarea, cât și donația de spermă, ridică probleme majore de natură etică. Copiii rezultați din aceste manipulări genetice, la epoca maturității, reclamă adevărata paternitate. Consider că prima imprudență capitală, responsabilă de consecințe tripartite, este aceea de a avertiza copilul, rezultat dintr-o manipulare genetică, de anonima origine paternă sau maternă. Acest gest de sinceritate se dovedește nu numai inutil, dar și generator de reacții în lanț. Într-o amplă analiză din săptămânalul „*Le Point*”